

berettigede Leverandører til de af Staten autoriserede Vare- og Industrielotterier, saa forekommer det mig, at det er et meget uheldigt Forslag, som jeg foreløbig ikke kan give min Stemme. Det er unødvendigt, og det er uheldigt og det er uigennemforligt. Det er uheldigt, fordi det absolut vil komme til at virke hemmende paa den Maade, hvorpaa det bestaaende Vare- og Industrielotteri virker, og det er unødvendigt, fordi det, det tilsigter, til Dels allerede er gennemført, idet Leverancen af Gevinster allerede for længe siden — det har bogstavelig talt været Tilfældet fra Begyndelsen af Lotteriets Virksomhed — er overgivet til det stedlige Lotteriudvalg, som er valgt af de lokale Industri- og Haandværkerforeninger i de forskellige Provinser. Det er endvidere uigennemforligt, og det forundrer mig meget, at det er overset, idet det nuværende Lotteri har en Koncession, som har en meget lang Nærrelse tilbage at virke i, og i denne Koncession nævnes ikke et eneste Ord om slige Forhold, som denne Paragraf omhandler; og at Lotteriets Bestyrelse ikke godvilligt gaar ind paa at lade sig lægge en saadan Rapsun paa sin Virksomhed, som man let forstaa, men man kan heller ikke fortænke den deri. Dertil kommer, at det vilde være Synd at lægge nogen som helst Sten i Vejen for det nuværende Vare- og Industrielotteri; jeg kan tale med af Erfaring. Jeg forudstikker den Bemærkning, at jeg hverken er Repræsentant eller Bestyrelsesmedlem for Lotteriet, men jeg er Bestyrelsesmedlem for det lokale Lotteriudvalg i den Kreds, hvortil jeg hører, og jeg har i de mange Aar, Lotteriet har eksisteret, personlig udført det Arbejde, der er knyttet til Indløb, Tilvejebringelse og Udlevering af Gevinsterne. Jeg skal afgive den Erklæring, at jeg gennem min offentlige Virksomhed har haft Lejlighed til at iagttage mange Administrationer; men aldrig har jeg kendt en Administration, der arbejder saa fuldendt smukt og godt som Administrationen for Industrielotteriet, der har Domicil her i København. Dens Orden og Akkuratess og Stiften Sol og Vind lige, kan staa som et lysende Eksempel for mange Administrationer. Dertil kommer endvidere — og jeg er temmelig overbevist om, at det høje Ting ogsaa vil give mig nogen Ret deri — at det er Synd at lægge Hindringer i Vejen for en saadan Virksomhed, naar jeg oplyser Dem om, at Lotteriet har bestaaet i 6½ Aar og i den Tid har indløbt for ca. 4 Millioner Kroner Lotterigevinster, og det har i den Tid, det har arbejdet, uddelt knapt 1 Million af sit Overskud til tekniske Skoler, Industri- og Haandværkerforeninger, Foreninger for

Værkings Uddannelse, Arbejderhjem og milde Stiftelser. Jeg skal ved et Eksempel give Dem en lille Oplysning, der vistnok vil kunne have temmelig stor Interesse for at bedømme dette Forhold. For ⅓ af dette Beløb, som af Overskuddet blev tilsendt Odense — jeg beder det bemærket, at det kun er ⅓ af Beløbet, jeg omtaler — har jeg staaet som Forvalter, idet det tilfaldt Odense Haandværkerforening, i hvilken jeg har den Ære at være Formand; og af dette Beløb, vi have faaet over til Odense Haandværkerforening, have vi hvert Aar kunnet uddele 800 Kroner i Rejsestipendier til unge Haandværksbende. Samtidig have vi opsamlet saa stor en Fond, at vi tænke paa til Foraaret at uddele Konfirmationsudstyr til 8 fattige Børn, udgaaede af Arbejderstanden, og til Arbejderstanden henregner jeg ikke alene dem, der bruge Hjul og Hammer, men ogsaa dem, der bruge Hætte og Spade; og jeg tror, at Summen, der staa i Forhold dertil, ere udgaaede til andre Købstæder i lignende Stjemed; thi man faar ikke Lov til at benytte Overskuddet i andre end velgørende Stjemed. Jeg er overbevist om, at enhver vil give mig Ret i, at Lotteriet arbejder paa en saadan Maade, at man ikke skal lægge det Hindringer i Vejen, og at vore næringsdrivende ere bedst tjente med, at lade det gaa sin rolige Vej, som det gaar. Jeg er overbevist om, at Koncessionen foreløbig ikke kan forandres i 8½ Aar.

Hvad Lovforslagets særlige Paragraffer angaar, skal jeg vel vogte mig for at tage dem frem Stykke for Stykke og udtale mig om dem, idet det vilde føre for langt og for vidt og vistnok vilde virke trættende paa det høje Ting. Jeg skal blot omtale dette, at f. Eks. hvad § 26 angaar, som omfatter beslægtede Sag, er der kommet et Forhold frem, som er mig i allerhøjeste Grad usorstaeligt. Jeg kan ikke tænke mig andet end, at det er en Tanke, som er udgaaet fra Kjøbenhavn; det kan maasse være til Nytte for enkelte kjøbenhavnske Haandværkere og industridrivende, men det maa i alt Fald være til Skade for Haandværkerne i Provinserne, og da det er en ganske ny Bestemmelse, er det vel ikke utænkeligt, at man kunde modsætte sig den; det er den, at Vortlerfaget, som tidligere altid har været et selvstændigt Sag, pludseligt bliver et beslægtet Sag med Blifflenslager-, Kobbersmede- og Rønstøberfagene. Der er ogsaa et andet Sag, som et andet Medlem formentlig tager frem, det er Malerfaget; men jeg skal kun udtale, at hele denne Sag kunde ordnes, naar man lod de to Ord „Forghldere og Glarmestre“ udgaa